

Deze, voor wien men 18 (of 24) werpt, is bijna zeker een prijs te hebben. Onder de hoogste nummers wordt opnieuw gekanst om te zien, wie er uitvalt, wie den 1ⁿ prijs behaalt en wie de volgende prijzen winnen.

Onmiddellijk worden de winnenden verwittigd, als het te laat is 's Zondags, 's Maandags heel vroeg door kleine jongens, die hierop verlekkerd zijn, omdat die blijde boodschap hun een goede fooi zal bezorgen vanwege de gelukkige winnaars.

J. PIETERS (Serskamp).

Het Stoelzetten voor Maart.

Maart wordt door de ouderlingen zeer gevreesd en terecht. De statistieken toonen trouwens aan, dat in die maand het percent sterfgevallen het hoogste is. Het is de gewoonte bij oude lieden in het Waasland op den laatsten dag van Februari, alvorens slapen te gaan, een stoel aan de achterdeur te zetten, opdat Maart zou kunnen rusten en ze niet zou weghalen. Ziehier wat Vrouw Weyn daarover mededeelt in Biekorf, XXI jg. (1910), blz 160. (Wij geven letterlijk weer).

“ Vr. Weyn's grootvader zoude op Meertavond nooit gaen slapen zijn zonder de Meert eenen stoel te zetten aen de achterdeur, om de Meert er op te laten rusten. De reden? Om binst de Meertemaend niet te sterven. 's Morgens als grootvader opstond en wijwater genomen had om een kruys te slaen, zegde hij: “ Elk een goeden dag, — wellekom Meert, dat gij met mij niet weg en zeert, en tot het naeste jaar als 't God belieft, Meert. Dan zet ik u weder eenen stoel om op te rusten. „

Het gezegde: Welkom Meert, dat ge met mij niet weg en zeert, (wegzeren: wegvluchten), komt ook voor in Joos Waasch Idioticon, blz 739.

De h. Is. Hallaert, gepensionneerd postbediende te Aalst, deelt ons mede, dat hij aldaar een 85 jarige vrouw kent, die

de gewoonte heeft op 1^o Maart, onmiddellijk bij het opstaan, het volgend schietgebed op te zeggen :

“ O Meert,

Pak me toch niet mee met uwen steert ! „
en ze stelt een stoel vóór *de kachel*. Niemand mag dien stoel tot den middag aanraken, anders zou zij gedurende de maand sterven. Haar moeder deed zoo en die is meer dan negentig jaar oud geworden. Dergelijk gebruik moet ook in Brabant gekend zijn. Maurits Sacré geeft in zijn Folkloristisch Kalender voor Brabant (De Brabander, III^e jg, blz 41) een soortgelijk gezegde op, opgeteekend te Merchtem :

“ Welkom Mieet, mou trekt maa nie mee me a stieet „
maar deelt geen gebruik mee.

Wij zouden onze zanters dankbaar zijn, indien zij ons nadere inlichtingen wilden verstrekken over die eigenaardige gewoonte, ongetwijfeld een overblijfsel van animisme, de primitieve volksvoorstelling der omgeving, waarvan heden ten dage nog zooveel bezinksels in het volksgeloof en de volkstaal te vinden zijn.

F. VAN ES.

Volkshumor.

Lijst der reeds aangeteekende en verzamelde Spotgezegden
en-rijmpjes op Oostvlaamsche Gemeenten (1)

25. ESSCHE (St. LIEVENS) : “ 't Heilig Essche. „

De inwoners van dit dorp gaan door voor zeer vrome lieden en worden zelfs in de omliggende gemeenten “ *kwezels met hun zwarte kousen* „ bijgenaamd. (Meegedeeld door den h. De Koker, gemeentesekretaris te St. Lievens-Essche).

26. GAVERE : a) “ *Als men te Gavere komt, kent men den prijs van de boter* „ Volkskunde, V, 133. De Raadt.

(1) Zie IV jg, blz 22, blz 42.